

Het Boek Joël en de Laodicese Kerk der Zevendedagsadventisten - Nummer Twaalf

Jeff Pippenger

2025-12-17

Getal Twaalf

Mijn verlangen is het profetische getuigenis van Joël zó uiteen te zetten dat Joëls getuigenis herkenbaar kan worden in wat Petrus op Pinksteren zei en deed. Ik ben ervan overtuigd dat de Bijbel duidelijk is over wat Petrus op Pinksteren deed en zei, maar ik tracht te verstaan wat Petrus profetisch uitbeelde in de geschiedenis van de late regen, toen hij de boodschap van Pinksteren stelde in termen van een vervulling van het boek Joël.

Petrus is een symbool van het overblijfselvolk van God en wordt niet alleen bij Pinksteren uitgebeeld, maar ook te Caesarea Filippi in Mattheüs 16. Caesarea Filippi bevindt zich in de verzen dertien tot en met vijftien van Daniël elf, drie verzen die een strijd uiteenzetten die voor het eerst werd vervuld gedurende de historische periode waarin Caesarea Filippi Panium werd genoemd. De verzen dertien tot en met vijftien gaan vooraf aan vers zestien, dat de zondagswet in de Verenigde Staten aanduidt. Vers tien duidt de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989 aan. De verzen tien tot en met zestien van Daniël elf vertegenwoordigen de periode van 1989 tot aan de zondagswet, en die periode is de „verborgen geschiedenis” van vers veertig van hetzelfde hoofdstuk.

De Verborgene Geschiedenis in VETGEDRUKT

1798

En ten tijde van het einde zal de koning van het zuiden hem aanvallen:

1989

Maar zijn zonen zullen zich ten strijde laten opwekken en een menigte van grote legermachten bijeenbrengen; en de koning van het noorden zal tegen hem oprukken als een wervelwind, met strijdswagens, met ruiters en met vele schepen; en hij zal de landen binnentrekken, ze overstromen en erdoorheen trekken. En één zal voorzeker komen, overstromen en doortrekken; daarna zal hij terugkeren en opnieuw ten strijde worden opgewekt, ja, tot aan zijn vesting.

2014 de slag bij Raphia

En de koning van het zuiden zal met gramschap bewogen worden, en hij zal uittrekken en tegen hem strijden, namelijk tegen de koning van het noorden; en deze zal een grote menigte op de been brengen, maar de menigte zal in zijn hand gegeven worden. En wanneer hij de menigte heeft weggedaan, zal zijn hart zich verheffen; en hij zal vele tienduizenden neerwerpen, maar daardoor zal hij niet gesterkt worden.

De slag bij Panium (Caesarea Filippi)

Want de koning van het noorden zal terugkeren en een menigte op de been brengen, groter dan de vorige, en hij zal na verloop van enige jaren zeker komen met een groot leger en met veel rijkdommen.

En in die tijden zullen velen opstaan tegen de koning van het zuiden; ook de geweldenaars uit uw volk zullen zich verheffen om het gezicht te bevestigen; maar zij zullen vallen.

Dan zal de koning van het noorden komen, een belegeringsdam opwerpen en de sterkst versterkte steden innemen; en de strijdkrachten van het zuiden zullen geen standhouden, noch zijn uitgelezen volk, en er zal geen kracht zijn om weerstand te bieden.

De zondagswet in de Verenigde Staten

Maar hij die tegen hem optrekt, zal handelen naar zijn eigen wil, en “niemand zal standhouden” voor hem; en “hij zal standhouden” in het heerlijke land, dat door zijn hand verteerd zal worden. Ook zal hij het heerlijke land binnentrekken, en vele landen zullen omvergeworpen worden; maar deze zullen aan zijn hand ontkomen, namelijk Edom, en Moab, en de voornaamsten van de kinderen Ammons. Ook zal hij zijn hand uitstrekken tegen de landen; en het land Egypte zal niet ontkomen. Daniël 11:40, 10–16, 41, 42.

Wanneer Petrus zich profetisch te Caesarea Filippi (Panium) bevindt, en Pinksteren de tijd van de late regen is, plaatst dit hem in de ‘verborgen geschiedenis’ van vers veertig. Ik ben voornemens de huidige Oekraïense Oorlog te behandelen, voorgesteld in vers elf van hoofdstuk elf, en de komende oorlog van Panium van de verzen dertien tot vijftien, die leidt tot de Derde Wereldoorlog, welke de uiterlijke gebeurtenissen vormen tussen 1989 en de zondagswet; maar wij identificeren thans de geschiedenis van de derde engel vanaf 22 oktober 1844 tot aan de vorming van een wettige kerk in 1863.

De lijn illustreert de komst van de derde engel op 11/9 (1844) tot aan de zondagswet (1863). De zondagswet werd getypeerd door de Emancipatieproclamatie, die vrijheid afkondigde, en aldus een voorafbeelding vormde van de zondagswet, waarbij de vrijheid wordt weggenomen. Vrijheid, afgekondigd door de eerste Republikeinse president, als voorafbeelding van de vrijheid die zal worden weggenomen door de laatste Republikeinse president—die profetisch bestemd is om bij de zondagswet een dictator te worden.

„Wanneer onze natie de beginselen van haar regering zó zal verwerpen dat zij een zondagswet uitvaardigt, zal het protestantisme zich door deze daad verbinden met het pausdom; het zal niets anders zijn dan leven geven aan de tirannie die reeds lang gretig haar kans heeft afgewacht om opnieuw in actief despotisme uit te breken.” Testimonies, deel 5, 711.

742 v.Chr. was de alfa-geschiedenis die de tijdprofetieën van Jesaja zeven vers acht deed aanvangen, welke hun omega-vervulling bereikten in 1863. In 742 trad Achaz, koning van het zuidelijke koninkrijk Juda, in een burgeroorlog tegen de tien noordelijke stammen die het noordelijke koninkrijk vormden. De geschiedenis van 742 v.Chr. werd uitgebeeld in Juda, het letterlijke heerlijke land van de Schriften, dat bevolkt werd door letterlijke Joden en in de passage

vertegenwoordigd werd door de goddeloze en dwaze koning Achaz—en aldus de omega-geschiedenis van 1863 typeerde. De omega-geschiedenis van 1863 wordt vervuld binnen de periode waarin de Verenigde Staten regeren als het beest der aarde, het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie. De Verenigde Staten zijn het geestelijke heerlijke land, samengesteld uit het protestantse christendom, dat uit Bijbels oogpunt geestelijke Joden zijn. De burgeroorlog tussen noord en zuid in 742 v.Chr. in de alfa-geschiedenis beeldde de burgeroorlog tussen noord en zuid uit in de omega-geschiedenis van 1863. Samen illustreren die twee getuigen de uiterlijke geschiedenis die voert tot aan de zondagswet, wanneer het geestelijke heerlijke land wederom in twee klassen verdeeld zal worden.

In 742 v.Chr. vertegenwoordigde de noordelijke macht een bondgenootschap tussen Israëls tien noordelijke stammen en Syrië, en typeerde aldus een verbond met een buitenlandse macht, zoals werd vervuld toen de steun van het pro-slavernij-pausdom werd verleend aan de pro-slavernij-gezinde zuidelijke staten in de Burgeroorlog. De buitenlandse bondgenoot van Syrië in 742 v.Chr., en de buitenlandse bondgenoot van het pausdom in de Burgeroorlog, duidt op het bondgenootschap van de wereldglobalisten met de globalistische Democraten in hun oorlogvoering tegen het MAGA-isme, een oorlogvoering die in 2015 begon toen de vierde en rijkste president opstond en daardoor het gehele rijk van Griekenland in beroering bracht overeenkomstig Daniël elf, vers twee. Die beroering duidt op het ontwaken van de heidenen in het boek Joël. „Griekenland” en „heidenen” zijn symbolen van de drakenmacht die de wereld naar Armageddon leidt in bondgenootschap met het beest en de valse profeet.

In 2015 werden de heidenen gewekt tot de profetische roep naar Joëls dal van Josafat, dat hij ook het dal van het oordeel noemde. In 2015 kondigde Donald Trump zijn kandidatuur voor het presidentschap aan, waarmee hij het globalistische rijk, voorgesteld als Griekenland, in beroering bracht, en de heidenen begonnen hun opmars naar Armageddon, en dit slechts één jaar na het begin van de Oekraïense Oorlog, in vervulling van vers elf van Daniël elf.

De burgeroorlogen van 742 v.Chr. en 1863 wijzen op de geschiedenis van de zondagswet, die het einde markeert van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Dat zesde koninkrijk begon met de Revolutionaire Oorlog, zodat het einde van het zesde koninkrijk bij de zondagswet de herhaling van de Revolutionaire Oorlog aanduidt, juist op het moment dat de Burgeroorlog plaatsvindt. De definitie van en de benaming voor een Burgeroorlog of een Revolutionaire Oorlog berusten op perspectief. Wat de Democraten thans doen door middel van lawfare, verduistering, fraude, illegale immigratie en propaganda noemen zij een kleurenrevolutie, maar de zielen die zich tegen hun globalistische manoeuvres verzetten, beschouwen diezelfde activiteiten als het aanstoken van ‘burgerlijke’ onrust. Is Antifa een misdadiger of een held?

De twee historische oorlogen vertegenwoordigen één enkele verdeelde oorlog die zich afspeelt in de geschiedenis van de laatste Republikeinse president. Evenals bij de eerste Republikeinse president zal de oorlogvoering worden gewonnen door de laatste Republikeinse president, die eveneens werd getypeerd door de eerste president, die tevens de overwinnaar was van de Revolutionaire Oorlog. Volgens de Democraten brengt de MAGA-revolutie de huidige ‘burgerlijke onrust’ voort. Afhankelijk van uw persoonlijke politieke overtuiging is de huidige

oorlog óf een revolutionaire oorlog óf een burgeroorlog. Profetisch is zij beide.

1863 vertegenwoordigt de zondagswet, en 1844 doet dat eveneens, toen de derde engel arriveerde met de boodschap van de zondagswet. De periode van 1844 tot 1863 draagt van begin tot einde het stempel van de zondagswet. In 1846 markeerden het huwelijk van de Whites, de onderhouding van de sabbat en de naamsverandering van Harmen naar White dat het huwelijk dat op 22 oktober 1844 was aangegaan, was geconsumeerd; en die consummatie markeerde het begin van het beproevingsproces van de derde engel, evenals de drievoudige sabbatsbeproeving van het manna het begin markeerde van tien beproevingen na de doop in de Rode Zee.

Het manna was de eerste beproeving en vertegenwoordigde de tiende beproeving te Kades, want beide vertegenwoordigen de boodschap van de derde engel en derhalve de zondagswet.

“Iedere week, gedurende hun lange verblijf in de woestijn, waren de Israëlieten getuige van een drievoudig wonder, bestemd om hun het heilige karakter van de sabbat in te prenten: op de zesde dag viel een dubbele hoeveelheid manna, op de zevende geen, en de voor de sabbat benodigde hoeveelheid bleef fris en zuiver bewaard, terwijl, indien er op enig ander tijdstip iets werd bewaard, het ongeschikt werd voor gebruik.” Patriarchen en Profeten, 296.

De eerste van tien beproevingen was de „manna”-beproeving, die de drievoudige boodschap van de drie engelen van Openbaring veertien voorstelde. Evenals bij het manna vertegenwoordigen de engelen de drievoudige waarschuwing tegen aanbidding op de eerste dag van de week. Het drievoudige wonder van het manna was „bedoeld om hun verstand diep te doordringen van de heiligheid van de Sabbat”, hetgeen uiteraard het oogmerk van de derde engel is. Het eerste van de drie door het manna voorgestelde wonderen hield het „eten” van het hemelse brood in, en „eten” is een alfasympool van de periode van de late regen. Het tweede wonder stelt de boodschap van de tweede engel voor, waarin de Inspiratie woorden en zinsneden „verdubbelt” om de periode aan te duiden die wordt voorgesteld door Babylons twee vallen, want Babylon is gevallen, is gevallen. Het tweede wonder was de „verdubbeling” van de hoeveelheid manna op de zesde dag. Het derde wonder was de bewaring van het brood voor de Sabbat van de zevende dag.

Als een type van de drie engelen is het manna de eerste engel, en moet het daarom het gehele verhaal bevatten, dat in Openbaring veertien het verhaal van alle drie de engelen is. De eerste engel is een fractal van de boodschappen van alle drie de engelen. Een fractal is een complexe meetkundige vorm die in delen kan worden opgesplitst, waarvan elk een verkleinde kopie van het geheel is. Deze eigenschap wordt zelfgelijkvormigheid genoemd. Fractals hebben vaak een ingewikkelde detaillering, hoe ver men ook inzoomt. Fractals komen voor in de wiskunde, biologie, natuurkunde, geologie, scheikunde, astronomie, techniek en vele andere gebieden van kennis.

De „driestappenstructuur” van de drie engelen in Openbaring hoofdstuk veertien wordt weergegeven in de boodschap van de eerste engel, waardoor de eerste engel een „fractal” van de drie engelen is. De eerste drie hoofdstukken van het boek Daniël vertegenwoordigen respectievelijk de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel, en Daniël hoofdstuk één bevat dezelfde „driestappenstructuur” die in de drie hoofdstukken wordt weergegeven, evenals in

de drie engelen in relatie tot de eerste engel.

Het drievoudige wonder van het manna moest gegeten worden, en Daniël hoofdstuk één gaat over eten. Daniël doorstond de beproeving inzake het dieet door peulvruchten te verkiezen boven het voedsel van Babylon. Vervolgens werd hij op zijn uiterlijk getoetst, en zijn uiterlijk bracht een scheiding teweeg tussen zijn gelaat en het gelaat van hen die het voedsel van Babylon aten. De boodschap van de tweede engel is de oproep zich van Babylon af te scheiden gedurende een geschiedenis van scheiding waarin twee klassen worden ontwikkeld en vervolgens geopenbaard. Die tweede beproeving voor Daniël leidde tot de derde beproeving van Nebukadnezar, die de derde beproeving in hoofdstuk één was en voorafbeelde op de beproeving van het gouden beeld in hoofdstuk drie, die Zuster White herhaaldelijk identificeert als de zondagswet, welke de boodschap van de derde engel is. Daniël hoofdstuk één is een fractal van de eerste drie hoofdstukken van Daniël, en die drie hoofdstukken vertegenwoordigen de drie engelen van Openbaring veertien, waarvan zowel de eerste engel als hoofdstuk één van Daniël fractalen zijn van alle drie de engelen en van alle drie de hoofdstukken.

„Elke week, gedurende hun lange omzwerving in de woestijn, waren de Israëlieten getuige van een drievoudig wonder, bestemd om hun de heiligheid van de sabbat diep in te prenten: op de zesde dag viel een dubbele hoeveelheid manna, op de zevende geen, en het deel dat voor de sabbat nodig was, bleef fris en zuiver bewaard, terwijl het, indien er op enig ander tijdstip iets van werd overgehouden, ongeschikt werd voor gebruik.

„In de omstandigheden die verband houden met het geven van het manna, hebben wij afdoend bewijs dat de sabbat niet werd ingesteld, zoals velen beweren, toen de wet op de Sinaï werd gegeven. Voordat de Israëlieten bij de Sinaï kwamen, begrepen zij dat de sabbat voor hen bindend was. Doordat zij verplicht waren elke vrijdag een dubbele portie manna te verzamelen ter voorbereiding op de sabbat, wanneer er geen manna zou vallen, werd het heilige karakter van de rustdag hun voortdurend ingeprent. En toen sommigen van het volk op de sabbat eropuit gingen om manna te verzamelen, vroeg de Heere: ‘Hoe lang weigert gij Mijn geboden en Mijn wetten te onderhouden?’” Patriarchen en Profeten, 296.

Het verzamelen en eten van het manna beeldt Johannes in het tiende hoofdstuk van Openbaring uit, waar hij het boekje uit de hand van de engel neemt (verzamelt) en het vervolgens opeet.

En ik ging naar de engel toe en zei tot hem: Geef mij dat kleine boek. En hij zei tot mij: Neem het en eet het op; en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing. Openbaring 10:9.

Johannes moest eerst naar de engel gaan en vragen, vervolgens moest hij het boekje „nemen”, en daarna moest hij het „opeten”. Johannes vertegenwoordigt de drie stappen van de eerste engel door naar de engel toe te gaan en hem te vragen, gevolgd door de tweede stap van het nemen en de derde van het eten. Het verzamelen en/of eten is de eerste van de drie beproevingen van het manna, maar het bevat een fractal van alle drie de manna-beproevingen. Het verzamelen en eten van het manna is een voorafbeelding van Jeremia.

Uw woorden werden gevonden, en ik at ze op; en uw woord was mij tot vreugde en blijdschap van mijn hart; want ik ben naar uw naam genoemd, o HEERE, God der heerscharen. Jeremia 15:16.

Zijn „woorden werden gevonden” door Jeremia, die zocht en vervolgens om het boekje vroeg. Zijn woord werd gevonden toen het manna werd verzameld. Het verzamelen en eten van het manna is een voorafbeelding van Ezechiël, die het hem gegeven boek at; en daarmee wordt aangeduid dat weigeren het boek te eten gelijkstond aan het opstandige huis.

Maar gij, mensenkind, hoor wat Ik tot u spreek; wees niet weerspanning gelijk dat weerspanning huis: open uw mond en eet wat Ik u geef. En toen ik zag, zie, een hand werd tot mij uitgestrekt; en zie, daarin was een boekrol; en Hij spreidde die voor mij uit; en zij was beschreven van binnen en van buiten; en daarin waren klaagliederen, rouwklachten en wee geschreven. Verder zeide Hij tot mij: Mensenkind, eet wat gij vindt; eet deze boekrol, en ga, spreek tot het huis Israëls.

Toen opende ik mijn mond, en hij deed mij die boekrol eten. En hij zei tot mij: Mensenkind, laat uw buik eten en vul uw ingewanden met deze boekrol die ik u geef. Toen at ik haar op; en zij was in mijn mond zo zoet als honing. Ezechiël 2:8–3:3.

Indien Ezechiël weigerde het kleine boek te eten, zou hij zich in het weerspanning huis bevinden, en de „rol” van het „boek” die hij moest eten, werd voorgesteld als „klaagliederen, en zuchten, en wee”, waarmee een drievoudige boodschap in de laatste dagen wordt voorgesteld. De drievoudige boodschap van de laatste dagen is de boodschap van de drie engelen van Openbaring veertien, en de context waarin Ezechiël deze drie boodschappen presenteert, is de context van de islam en het derde wee. De drie boodschappen bezitten een alfa en een omega, en de derde is „wee”, een primair symbool van de islam; daarom moet de alfa overeenstemmen met de omega, en bijgevolg stellen de „klaagliederen” de klaagliederen voor die op 11 september begonnen met de komst van de zevende bazuin en het derde wee, dat geleidelijk zou escaleren tot in de zeven laatste plagen. Bij de zondagwet-„aardbeving” van Openbaring elf komt het derde wee haastig, en de Inspiratie deelt ons mee dat het onrechtvaardige besluit van Jesaja tien die zondagwet is. Het vers begint met de uitspraak: „wee” over hen die onrechtvaardige verordeningen uitvaardigen.

Het eten van het manna was de eerste van drie beproevingen; de tweede was de „verdubbeling” op de voorbereidingsdag. En waarop bereidden zij zich voor? Zij bereidden zich voor op de sabbatsbeproeving, die de boodschap van de derde engel is.

Dat drievoudige wonder was tevens de eerste, of alfa-, beproeving van tien beproevingen. God gaf manna bij de eerste stap, vervolgens gaf Hij een ‘dubbele’ portie bij de tweede stap, maar geen bij de derde. De derde beproeving verschilt van de eerste twee, want de derde is de lakmoesproef. Die drie beproevingen vormen de alfa van een beproevingsproces in tien stappen dat leidt tot het eerste Kades.

Als u de verschillende theologen raadpleegt, zult u vele lijsten aantreffen van de tien beproevingen die hun afsluiting bereiken bij het eerste Kades. Bijna allen nemen de Rode Zee op als een van de tien beproevingen; sommigen nemen historische bakens van vóór de Rode Zee tijdens de plagen

op. Zij hebben allen ongelijk.

De eerste beproeving is het manna. Paulus duidt de doortocht door de Rode Zee aan als de doop.

Voorts, broeders, ik wil niet dat gij onwetend zijt, dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee zijn gegaan; en allen in de wolk en in de zee tot Mozes gedoopt werden. 1 Korinthiërs 10:1, 2.

Mozes is een type van Jezus, en de doop van Jezus duidt op een beproevingsproces, drievoudig van aard, dat begint met en de nadruk legt op de beproeving van de eetlust. Het kruis werd vooraf uitgebeeld door het Pascha in Egypte. Toen zij aan de andere zijde van de Rode Zee uitkwamen, werd Christus opgewekt als de offergave van de eersteling. Toen Hij door toedoen van Johannes de Doper uit het watergraf tevoorschijn kwam, begon Christus (de offergave van de eersteling) aan een beproevingsproces van veertig dagen. Nadat Hij was opgewekt, zoals vooraf uitgebeeld door Zijn doop, waren er veertig dagen waarin Christus van aangezicht tot aangezicht met de discipelen omging. Het beproevingsproces begint na de doortocht door de Rode Zee, even zeker als Christus door de Geest naar de woestijn werd gedreven zodra Hij uit het water was gekomen.

De eerste beproeving voor Christus betrof de begeerte, want het Brood des Hemels nam Zijn gezalfde werk op precies waar Adam gevallen was. De eerste beproeving na de Rode Zee is de drievoudige manna-beproeving, die de drievoudige beproeving van het Brood des Hemels voorafbeelddt. Christus' beproeving begon nadat Hij uit het water was opgekomen; zo moeten ook de tien beproevingen beginnen 'nadat' zij uit het water waren opgekomen. Christus werd toen geconfronteerd met een drievoudige beproeving, geplaatst binnen de context van begeerte, zoals voorafgebeeld door de drievoudige beproeving van het manna, die begon nadat de Geest het oude Israël uit Egypte en de woestijn in had gedreven.

De andere lijsten die gissen welke opstanden worden voorgesteld door de tien beproevingen die te Kades hun hoogtepunt bereiken, rekenen Aärons opstand met het gouden kalf tot die tien beproevingen, maar daarin hebben zij ongelijk.

De provocatie van het gouden kalf vertegenwoordigt twee beproevingen. Zij is een wezenlijk element van de symboliek van het gouden kalf. De afgoderij die zich openbaarde toen het volk meende dat God niet zou zien, werd gevolgd door de terugkeer van Mozes. Vervolgens maakte het volk de keuze om, in het volle zicht van God, zoals vertegenwoordigd door Mozes, afgodenaanbidders te blijven.

In de tweevoudige, toenemende opstand zien wij een profetische scheiding onder de stammen, toen de stam van Levi uitsluitend werd aangewezen voor de dienst van het heiligdom; want tot aan die opstand moest de dienst van het heiligdom worden verricht door de eerstgeborenen van elke stam. Dat zou niet langer het geval zijn. Voortaan zou de trouwe stam van Levi de tempel onderhouden. "Verdeling" of scheiding in 'tweeën' is een element van het profetische kenmerk van het gouden kalf.

Aärons opstand was een voorafschaduwing van de opstand van Jerobeam, de eerste koning van het noordelijke koninkrijk Israël. Jerobeam 'verdubbelt' de gouden kalveren door er één in Bethel en

één in Dan te plaatsen. Aäron en Jerobeam vertegenwoordigen parallelle geschiedenissen, namelijk de geschiedenis van de vorming van het beeld van het beest. De geschiedenis van het beeld van het beest wordt vervuld in twee perioden, gescheiden door de zondagswet in de Verenigde Staten. Het beeld van het beest is een symbool van de vereniging van kerk en staat, die eerst in de Verenigde Staten en vervolgens in de wereld wordt opgericht.

Er is altijd een scheiding verbonden aan de symbolen van het beeld van het beest. Bij Aäron was het de afzondering van de Leviëten; bij Jerobeam was het de scheiding van de twaalf stammen in twee zuidelijke en tien noordelijke stammen.

Het symbool van die verhouding tussen kerk en staat wordt door Johannes in het boek Openbaring „het beeld van het beest” genoemd. Aarons en Jerobeams gouden kalveren waren beelden van een beest, en het beest waarvan zij beelden waren, is Babylon, want het eerste koninkrijk van de Bijbelse profetie wordt in Daniël, hoofdstuk twee, voorgesteld door een hoofd van „goud”. Het beeld van het beest vertegenwoordigt twee beproevingen, want de beproeving wordt eerst over het beest uit de aarde gebracht—de Verenigde Staten; vervolgens dwingen in hoofdstuk dertien van Openbaring de Verenigde Staten de wereld een beeld voor het beest op te richten. De eerste beproeving geldt de VS, daarna de wereld.

“Wanneer Amerika, het land van godsdienstvrijheid, zich met het pausdom zal verenigen om het geweten te dwingen en mensen te verplichten de valse sabbat te eren, zullen de volken van alle landen op de gehele aardbol ertoe gebracht worden haar voorbeeld te volgen.”

Testimonies, deel 6, 18.

“Vreemde volken zullen het voorbeeld van de Verenigde Staten volgen. Hoewel zij het voortouw neemt, zal toch dezelfde crisis over ons volk komen in alle delen van de wereld.”

Testimonies, deel 6, 395.

De opstand van het gouden kalf is tweeledig en markeert twee van de eerste negen beproevingen die leiden tot de tiende en laatste beproeving bij het eerste Kades. Wanneer de opstanden van Aäron en Jerobeam „regel op regel” bijeen worden gebracht, ziet men in Aäron, de hogepriester, de vertegenwoordiger van een kerk, en in Jerobeam, de koning van Israël, de vertegenwoordiger van de staat. Deze twee lijnen samen zijn een symbool van een verbinding van kerk en staat. Jerobeams twee altaren werden opgericht in Bethel (betekenis: kerk) en Dan (betekenis: gericht), en vertegenwoordigen samen de combinatie van kerk en staat. Met deze uitgangspunten op hun plaats zullen wij beginnen de tien beproevingen te identificeren.

De tien beproevingen zijn geplaatst binnen de context van de sabbatsrust (Hebreeën 3–4). Zij beginnen met het drievoudige wonder van het manna en zijn les met betrekking tot de sabbat, en zij eindigen bij de tiende beproeving, het eerste Kades. Dat eerste Kades is „de dag van de verbittering in de Schriften”, en Paulus plaatst de laatste opstand in de context van de sabbatsbeproeving. De alfa-beproeving was de sabbat, zoals gesymboliseerd door het manna, en de tiende en omega-beproeving bij het eerste Kades was eveneens de sabbatsrust. Alfa en Omega vertegenwoordigen altijd het einde met het begin.

Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet, gelijk in de verbittering, ten dage der verzoeking in de woestijn; waar uw vaderen Mij verzochten, Mij beproefden, en Mijn werken veertig jaren zagen. Daarom was Ik vertoornd op dat geslacht, en zei: Altijd dwalen zij in hun hart, en zij hebben Mijn wegen niet gekend. Zo zwoer Ik in Mijn toorn: Zij zullen in Mijn rust niet ingaan.

Ziet toe, broeders, dat er in niemand van u een boos, ongelovig hart zij, door af te wijken van de levende God. Maar vermaant elkander dagelijks, zolang als het Heden genoemd wordt; opdat niemand van u verhardt worde door de verleiding der zonde. Want wij zijn Christus deelachtig geworden, indien wij het beginsel van onze verzekerdheid standvastig vasthouden tot het einde;

Terwijl er gezegd wordt: Heden, indien gij zijn stem horen zult, verhardt uw harten niet, gelijk in de verbittering. Want sommigen, toen zij haar gehoord hadden, hebben verbittering verwekt; doch niet allen die onder Mozes uit Egypte waren uitgegaan. Maar op wie was Hij vertoornd gedurende veertig jaren? Was het niet op hen die gezondigd hadden, wier lichamen gevallen zijn in de woestijn? En aan wie heeft Hij gezworen dat zij in zijn rust niet zouden ingaan, dan aan hen die ongehoorzaam waren geweest? Zo zien wij dat zij niet hebben kunnen ingaan vanwege ongelooft.

Laten wij daarom vrezen, opdat niet iemand van u, terwijl de belofte om in Zijn rust in te gaan ons nog overgelaten is, schijne daarbij achter te blijven. Want ook aan ons is het evangelie verkondigd, evenals aan hen; maar het gepredikte woord deed hun geen nut, omdat het bij hen die het hoorden niet met geloof gepaard ging.

Want wij die geloofd hebben, gaan de rust binnen, zoals Hij gezegd heeft: Zoals Ik gezworen heb in mijn toorn: zij zullen Mijn rust niet binnengaan; hoewel de werken van de grondlegging der wereld af voltooid waren. Want Hij heeft ergens van de zevende dag aldus gesproken: En God rustte op de zevende dag van al Zijn werken. En op deze plaats wederom: zij zullen Mijn rust niet binnengaan.

Aangezien dan vaststaat dat sommigen daarin moeten ingaan, en zij aan wie het eerst verkondigd werd niet zijn ingegaan vanwege ongelooft, bepaalt Hij opnieuw een zekere dag door in David te zeggen: Heden, na zo lange tijd; zoals gezegd is: Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet.

Want indien Jezus hun rust gegeven had, dan zou Hij daarna niet gesproken hebben van een andere dag.

Er blijft dus een rust over voor het volk van God. Want wie Zijn rust is binnengegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, zoals God van de Zijne. Laten wij ons dan beijveren om in die rust in te gaan, opdat niemand valle naar hetzelfde voorbeeld van ongelooft. Hebrëen 3:8-4:11.

Op „de dag der verbittering” werd de boodschap van Jozua en Kaleb verworpen. Het gedeelte berust op een klasse die niet zal ingaan, vanwege ongelooft in een boodschap die zij hebben gehoord. De boodschap wordt voorgesteld door „rust”.

“Zij die niet bereid zijn de Heere trouwe, ernstige, liefdevolle dienst te bewijzen, zullen geen geestelijke rust vinden in dit leven noch in het toekomstige leven. ‘Er blijft dan een rust over voor het volk van God.... Laat ons ons dan beijveren om in die rust in te gaan, opdat niemand valle naar hetzelfde voorbeeld van ongelooft.’ De rust waarvan hier gesproken wordt, is de rust der genade, verkregen door het voorschrift op te volgen. ‘Arbeid ijverig.’” Pacific Union Recorder, 7 november 1901.

De „rust” is een boodschap die wordt uitgebeeld door de boodschap van Jozua en Kaleb. Paulus gebruikt de waarheden die verbonden zijn met de sabbat van de zevende dag als een symbool van de boodschap van „rust” die werd verworpen door hen die bestemd waren om in de woestijn te sterven.

De uitdrukking: „Heden, indien gij Zijn stem horen wilt” is dezelfde als de nadruk in het boek Openbaring op eenieder die de stem van de Geest hoort, hetgeen wil zeggen: de boodschap van de Geest horen, welke de boodschap van de late regen is, welke de boodschap van de „rust” is. Te Kades klonk die stem, en de opstandigen kozen een nieuwe leider om hen naar Egypte terug te voeren. De geschiedenis van deze verbittering wordt behandeld in Psalm 95 en door Paulus in Hebréeën. De geschiedenis wijst op het falen van het oude Israël bij hun tiende beproeving. De alpha-beproeving van de tien beproevingen begon met het drievoudige wonder van het manna, dat de boodschappen van de drie engelen, de Wet van God, de sabbatsrust, het Brood des Hemels, gehoorzaamheid en oordeel vertegenwoordigt — en de laatste van de tien beproevingen was de beproeving van de „rust”. De „rust” der genade is, zoals Zuster White verklaart, het symbool van de late regen. Kades is een symbool van de beproeving om óf de boodschap van de late regen, die „regel op regel” wordt gebracht, aan te nemen óf haar te verwerpen.

Regel op regel is de „rust” de uitstorting van de Heilige Geest, voorgesteld als de late regen. De „rust” is ook de sabbat van de zevende dag, het eigenlijke zegel dat op de getrouwen wordt geplaatst gedurende de periode van de late regen. De „rust” is de genade die de kracht vertegenwoordigt die aan de honderdvierenveertigduizend wordt verleend wanneer hun zonden voor altijd worden uitgewist. Die genade is niet alleen de verleende kracht die de heiliging vertegenwoordigt, maar is ook de genade die rechtvaardiging verschaft wanneer het bloed van Christus wordt gebruikt om de zonden van de berouwvolle ziel weg te nemen. De „rust” van de genade is de boodschap van de gerechtigheid van Christus, een gerechtigheid die de genade (kracht) verschaft om te leven zonder te zondigen, en de genade die een Laodiceër in een Filadelfiër verandert. Eenmaal door de genade van de rechtvaardiging veranderd, bewandelt de voormalige Laodiceër, als een Filadelfiër, door de kracht van de genade het geheiligde pad dat tot verheerlijking leidt. De „rust” is de boodschap van de derde engel, voorgesteld als „rechtvaardiging door het geloof in waarheid”. Daar dit zo is, wees Kades naar 1888.

Het eerste Kades identificeert de boodschap van „rust”, die de boodschap van het „evangelie” is. Het eeuwige evangelie is ‘het werk van Christus in het inleiden van een drievoudig beproevingsproces dat vervolgens twee klassen aanbidders ontwikkelt en openbaart.’ De boodschap van het eeuwige evangelie van „rust” bij het eerste Kades vertegenwoordigt de drievoudige boodschap van het eeuwige evangelie, die wordt beheerst door het drievoudige werk

van de Heilige Geest, Die overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Die drie stappen zijn dezelfde drie beproevingsstappen als in de beproeving van het manna!

De tien beproevingen beginnen met een drievoudig beproevingsproces, waarbij de Wet van God, de Sabbat en de verantwoordelijkheid van de mens om Gods boodschap te eten en te verteren, worden benadrukt. De eerste van de tien beproevingen was drievoudig, evenals de tiende. De eerste beproeving gebruikt het manna als een symbool van het Brood des Hemels, waarbij de zevendedagsabbat wordt verheven. De laatste beproeving gebruikt „rust” als het symbool van het uiteindelijke beproevingsproces van de late regen, dat culmineert in de zondagwet, waar zij die het Brood des Hemels vertegenwoordigen, worden opgericht als een banier van de Sabbat.

Het begin van de tien beproevingen legt, evenals het einde van de tien beproevingen, nadruk op de sabbat en op de evangelieboodschap die met de sabbat verbonden is, namelijk het eeuwige evangelie van de derde engel. Het eerste Kades is de omega van de tien beproevingen; daarom moet de alfa van de tien beproevingen dezelfde kenmerken bezitten. Kades vertegenwoordigde 1863, toen de Heere Zijn werk had willen voleinden en Zijn volk naar huis had willen brengen, maar de intocht in het Beloofde Land werd vertraagd.

„Door de volgende Schriftgedeelten te lezen, zullen wij zien hoe God het oude Israël beschouwde:

“Want de HEERE heeft Jakob Zich verkoren, Israël tot Zijn eigendom.’ Psalm 135:4.

‘Want gij zijt een heilig volk voor den HEERE, uw God, en de HEERE heeft u uitverkoren om Hem ten eigendom te zijn, uit alle volken die op den aardbodem zijn.’ Deuteronomium 14:2.

“Want gij zijt een heilig volk voor de HEERE, uw God; de HEERE, uw God, heeft u uitverkoren om voor Zichzelf een bijzonder volk te zijn, boven alle volken die op de aardbodem zijn. Niet omdat gij talrijker waart dan enig ander volk, heeft de HEERE Zijn liefde op u gevestigd of u uitverkoren; want gij waart het kleinste van alle volken.’ Deuteronomium 7:6, 7.

“Want waaraan zal hier bekend worden dat ik en Uw volk genade gevonden hebben in Uw ogen? Is het niet daaraan dat Gij met ons meegaat? Zo zullen wij, ik en Uw volk, afgezonderd zijn van al de volken die op de aardbodem zijn.’ Exodus 33:16.

“Hoe vaak kwam het oude Israël in opstand, en hoe dikwijls werden zij bezocht met oordelen, en duizenden gedood, omdat zij geen gehoor wilden geven aan de geboden van God, die hen had uitverkoren! Het Israël van God verkeert in deze laatste dagen voortdurend in gevaar zich met de wereld te vermengen en alle kenmerken te verliezen van het uitverkoren volk van God. Lees opnieuw Titus 2:13–15. Hier worden wij gebracht tot de laatste dagen, waarin God Zich een eigenaardig volk reinigt. Zullen wij Hem tergen zoals het oude Israël deed? Zullen wij Zijn toorn over ons brengen door van Hem af te wijken en ons met de wereld te vermengen, en de gruwelen van de volken rondom ons na te volgen?” Testimonies, deel 1, 282, 283.

Zuster White vraagt: “Zullen wij Hem tergen zoals het oude Israël deed?” Wij tergen Hem door ons te vermengen met de wereld, die door Egypte wordt gesymboliseerd, juist de plaats waarheen

de opstandigen te Kadesj een leider zochten om hen terug te voeren. In 1863 wordt het verlangen om naar Egypte terug te keren en de keuze van een nieuwe leider door de inspiratie voorgesteld als het verlangen om zich met de wereld te verbinden.

De passage die wij thans beschouwen, werd voorafgegaan door Zuster Whites commentaar over het oude Israël dat de rust niet binnenging. In de context van hun voortdurende opstand zette zij de verzen uiteen die aangeven hoe God Zich tot Zijn bruid wenste te verhouden, maar Zijn bruid weigerde. De volgende passage leidt in tot hetgeen wij zojuist hebben gelezen.

In de passage die zij optekent, staat: „God vereiste van Zijn volk dat het alleen op Hem vertrouwde. Hij wenste niet dat zij hulp ontvingen van hen die Hem niet dienden.” In 1863 sloot het Laodiceïsche Milleritische adventisme een verbond met de regering van de Verenigde Staten ter ondersteuning van zijn pogingen te voorkomen dat hun jonge mannen zouden worden opgeroepen voor de dodelijkste oorlog in de Amerikaanse geschiedenis.

“Hier lezen wij de waarschuwingen die God aan het oude Israël gaf. Het was niet Zijn welbehagen dat zij zo lang in de woestijn zouden rondzwerven; Hij zou hen onmiddellijk in het Beloofde Land hebben gebracht, indien zij zich hadden onderworpen en zich gaarne door Hem hadden laten leiden; maar omdat zij Hem in de woestijn zo menigmaal bedroefden, zwoer Hij in Zijn toorn dat zij niet in Zijn rust zouden ingaan, behalve twee die Hem ten volle volgden. God eiste van Zijn volk dat het op Hem alleen vertrouwde. Hij wenste niet dat zij hulp zouden ontvangen van hen die Hem niet dienden.

‘Lees alstublieft Ezra 4:1–5: “Toen nu de tegenstanders van Juda en Benjamin hoorden dat de kinderen der ballingschap de tempel bouwden voor de HEERE, de God van Israël, kwamen zij tot Zerubbabel en tot de familiehoofden en zeiden tot hen: Laat ons met u meebouwen; want wij zoeken uw God, zoals gij doet; en wij offeren aan Hem sinds de dagen van Esar-Haddon, de koning van Assur, die ons hierheen heeft gebracht. Maar Zerubbabel en Jesua en de overigen van de familiehoofden van Israël zeiden tot hen: Gij hebt met ons niets van doen bij het bouwen van een huis voor onze God; maar wij alleen zullen voor de HEERE, de God van Israël, bouwen, zoals koning Kores, de koning van Perzië, ons heeft geboden. Toen verzwakte het volk van het land de handen van het volk van Juda en verontrustte hen bij het bouwen, en het huurde raadgevers tegen hen om hun voornemen te verijdelen.”’

“Ezra 8:21–23: ‘Toen riep ik daar, aan de rivier Ahava, een vasten uit, opdat wij ons zouden verootmoedigen voor het aangezicht van onze God, om van Hem een rechte weg te zoeken voor ons, voor onze kleinen en voor al onze have. Want ik schaamde mij van de koning een legerafdeling en ruiters te verzoeken om ons tegen de vijand op de weg te helpen; omdat wij tot de koning hadden gesproken en gezegd: De hand van onze God is ten goede over allen die Hem zoeken, maar Zijn macht en Zijn toorn zijn tegen allen die Hem verlaten. Zo vastten wij en smeekten onze God hierom; en Hij liet Zich door ons verbidden.”’

„De profeet en deze vaderen beschouwden de bevolking van het land niet als aanbidders van de ware God, en hoewel dezen vriendschap betuigden en hun hulp wilden verlenen, durfden zij zich met hen in niets te verenigen dat betrekking had op Zijn aanbedding. Toen zij optrokken naar Jeruzalem om de tempel van God te bouwen en Zijn aanbedding te herstellen, wilden zij

de koning niet om hulp verzoeken om hen onderweg bij te staan, maar zochten zij door vasten en gebed de HEERE om hulp. Zij geloofden dat God Zijn dienstknechten zou beschermen en voorspoed geven in hun pogingen Hem te dienen. De Schepper van alle dingen heeft de hulp van Zijn vijanden niet nodig om Zijn aanbidding te vestigen. Hij vraagt niet om het offer van goddeloosheid, noch aanvaardt Hij de offers van hen die andere goden hebben vóór de HEERE.”

„Wij horen dikwijls de opmerking: ‘U bent te exclusief.’ Als volk zouden wij ieder offer brengen om zielen te redden of hen tot de waarheid te leiden. Maar ons met hen te verenigen, lief te hebben wat zij liefhebben, en vriendschap met de wereld te onderhouden, durven wij niet, want dan zouden wij in vijandschap met God zijn.” Testimonies, deel 1, 281, 282.

Zuster White verklaart, in samenhang met haar commentaar op de opstand van Kades: “De Schepper van alle dingen heeft de hulp van Zijn vijanden niet nodig om Zijn eredienst te vestigen. Hij vraagt niet om het offer van goddeloosheid, noch aanvaardt Hij de gaven van hen die andere goden hebben vóór de Heere.” In 1863 werd de beweging van het Laodiceïsche Milleritische Adventisme een kerk en ging zij een verbond aan met de macht die de zondagsverering aan de natie en daarna aan de wereld zou opleggen.

In het volgende artikel zullen wij onze beschouwingen voortzetten over de profetische lijnen die bijdragen aan 1863, de bekroning van de profetische periode van 1844 tot 1863.

Wat geweest is, dat zal er weer zijn; en wat gedaan is, dat zal weer gedaan worden; er is niets nieuws onder de zon. Is er iets waarvan men zeggen kan: Zie, dit is nieuw? Het was er al in oude tijden, die vóór ons geweest zijn. Ik weet dat al wat God doet, voor eeuwig zal zijn; daaraan kan men niets toevoegen, en daarvan niets afdoen; en God doet het, opdat men voor Zijn aangezicht vreze. Wat geweest is, is er nu; en wat komen zal, is reeds geweest; en God zoekt weder op wat voorbijgegaan is. Prediker 1:9, 10; 3:14, 15.